

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Quomodo teneamur ad Ieiunium

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

homines coram illis sese prosternunt, manus & oculos ad eas attollunt, Luminaria & thymiamata illis accendunt, vestes aliâque id genus ornamenta appendunt, similésque cultus & honores offerunt, ad venerationem Dei & sanctorum eius. Idem & sancti Patres omnes ex verbo Dei agnouerunt & senserunt, vsque ad tempora D. Gregorij. Postea verò vna cum aliis multis idolatriis simulachrorum quoque cultus exortus est: quem omnis Christianus, qui Domini sui verbum rectè agnoscit, ex toto corde fugiet & abominabitur: non curans quid omnes idolorum propugnatores tam antiqui quàm recentes suæ imaginum venerationi ac cultui prætexant. Id verum est, quod est primum: in quo omnes filij Dei perseuerabunt. Amen.

Decimanona Accusatio.

De Ieiunio.

Ieiunare per se non est bonum opus.

Ieiunare sine spontaneo ac per se incitante spiritu, magis est hominum quàm Dei cultus.

Quomodo teneamur ad Ieiunium.

De discrimine ciborum.

De merito Ieiunij.

De ludibrio quod exercetur cum Horis in diebus Ieiuniorum.

De triduo Ieiunio Pauli.

CAPVT LI.

Ecce Accusatio instituta est ab Aduersariis contra Articulum de Ieiunio, habetque septem partes.

Prima est, Quod liber doceat, Ieiunium non esse opus per se bonum, aut pium cultum Dei. Verum Deus ipse hoc affirmavit, Es. 58. & omnes S. Patres. Nisi enim plena sui ipsius traditio in omne placitum ac voluntatē Dei fuerit cū Ieiunio coniuncta, ad eamque promouendam suspiciatur Ieiunium, Dominus id reiicit, ac spernit. Hac de re legantur sua ipsius verba apud Prophetam, & omnes sermones doctrinæ S. Patrum de Ieiunio.

Secunda pars est, Librum docere, quod Ieiunium nemini possit mandato imponi. At certum est, omne quod non à spontanea mente & ex amore Dei fit, Domino placere non posse. Ordinanda Ieiunia sunt, & homines ad id admonendi, sicut liber Reformationis docet. Quando autē aliquis non ex cōtritione ac dolore de peccatis suis, serioque desiderio donum orandi & inuocandi, corpusque suum subiiciendi ieiunat, sed tantum ex coactione mandatorum hominum, vel consuetudine, de illo testatur Dominus, quod frustra se colat, imò non se, sed potius homines qui ei Ieiunium iniunxerunt.

Tertia pars est, Librum habere, quod veteres nullum Ieiunium præceperint: sed tantum consueuisse eos ad id admonere, & conscientias, quâ-

tum ad Ieiunium pertinet, reliquisse liberas, neque damnasse eos, qui ieiunare aut nollent, aut non possent. Huic autem dogmati vetustissimus doctor & martyr Irenæus, ad Victorem Episcopum Romanum scribens, testimonium perhibet, ut legitur in lib. 5. Eccles. Hist. Euseb. cap. 34. & in Hist. Tripart. lib. 9. cap. 38. Chrysof. Homil. x. in Genesin. Neque aliquid habetur in Epistola Augustini ad Casulanum, quam Aduersarij citant, quod huic doctrinæ repugnet. D. Augustinus eo in loco docet, quemlibet hoc modo & tempore ieiunare debere, quo in Ecclesiis ad quas fortè deuenit, ieiunatur, si tamen, quod bonum Christianum decet, non velit aliis esse scandalo, nec quenquam sibi. Non autem propterea damnari iubet eos qui ieiunare non possent, aut non velent.

Verum est, si quæ Ecclesia verum ac pium Ieiunium obseruaret, sicut aliquando obseruata sunt, quorum (proh dolor) neque Aduersarij, neque alij multa exempla demonstrare possunt, tunc qui cum per valetudinem possent, Ecclesiæ verò Dei se conformare non vellet, is sanè non minus peccaret, ac si diem Solis, aliòsque sacros conuentus celebrare & obseruare recusaret. Quapropter Dominus quoque exterminationem è populo suo minatus est his, qui anniuersarios Ieiunij dies non vnà cum populo obseruabant. Leuit. 23. Quamobrem quod Epiphanius contra Arrianos scripsit, & Aduersarij hoc loco citarunt, Libro Reformationis nullo modo contrarium est. Non enim iubet ut ieiunia publicè ordinata & instituta contemnantur, aut tanquam Iudaica vituperentur, quemadmodum ab Arrianis fiebat: sed docet ut ea rectè ac Christianè obseruentur. Hoc tantum reprehendit Liber, quòd Ieiunia præcipiuntur, & peccatum mortale iudicatur, si quis ea neglexerit: quòdque hac oratione conscientia non sine periculo constringantur, docet, quemadmodum etiam ipsa Ieiuniorum indictio doctrinæ & obseruationi sanctorum Patrum penitus aduersatur. Illi enim quando dies & tempora ad ieiunandum ordinarunt, vnicuique conscientiam suam liberam reliquerunt, & apud seipsum perpendere, quidnam in viribus eius esset, aut non. Postea ordinatum est, ut super hac re quilibet pastorem ac medicum suum consuleret. Sed quid longa disputatione opus est, cum proh dolor, nullibi extent vera ieiuniorum exempla? Conuenitne ut multe ferantur leges, nouissime peccatis conscientie onerentur, vbi Deus nihil præcepit, & hominum quoque mandata nemo obseruat? Iudicet omnis cui vera pietas cordi est.

Quarta pars est, Librum delectum ciborum tanquam rem inutilem nihili ducere. Resp. Verum est. Per seipsum sine eo ieiunio, & extra hunc finem, ut per eum corpus ad cultum Dei promoueatur. Et hoc idem docent omnes S. Patres. Videatur liber, & legantur sermones Patrum de Ieiunio, Et quis dicere queat, quod aliquid